

9. december 2019

Folketinget
Skatteudvalget
Christiansborg
1240 København K

Lovforslag L27 B – Moms – Værnsregel - Rejsebureauer

Vi har efter nærmere overvejelser besluttet os for at rette henvendelse til Skatteudvalget vedrørende ovennævnte lovforslag om værnsregler mod momsmisbrug i rejsebureaubranchen.

Selv om Skatteministeren ved et ændringsforslag den 20. november 2019 har modificeret den foreslåede bestemmelse, er vi både fra et generelt retssikkerhedsmæssigt synspunkt og fra et momsteknisk synspunkt fortsat bekymrede for den foreslåede bestemmelse.

Lovforslaget er bl.a. motiveret med, at Skatteforvaltningen har konstateret at *nogle* rejsebureauer har udnyttet reglerne og indkøbt flysæder til forhøjede priser og derigennem mindsket den moms, som rejsebureauerne skal betale af deres fortjenstmargen.

Det ses af Skatteministeriets svar på spørgsmål 18, at misbruget er konstateret i 10 selskaber. Hvis det vitterligt er tale om, at der er 10 selskaber, der har misbrugt momsreglerne er det naturligvis 10 for mange. Antallet står imidlertid til dels i kontrast med Skatteministeriets svar på spørgsmål 5, hvori det bl.a. er anført

Skatteforvaltningen har undersøgt branchen for rejsebureauer og har bl.a. konstateret, at rejsebureauer, der benytter selskabskonstruktionen opnår en minimal momsbetaling. Den momsmæssige fordel, der er opnået ved selskabskonstruktionen i de undersøgte virksomheder, anses som et misbrug af særordningen for rejsebureauer.

Med dette svar efterlades man med det indtryk, at der er tale om et generelt brancheproblem. Hvis hele branchen er undersøgt, kan 10 selskaber, hvis de alle de facto måtte have misbrugt reglerne, næppe siges at være repræsentative for en hel branche. Generelt kan værnsregler ikke undgå at blive en belastning for de virksomheder, der rent faktisk følger reglerne, hvilket det med ovennævnte svar tyder på, at de fleste i rejsebureaubranchen trods alt gør.

Hvis branchen i øvrigt generelt var "momsoptimerende" på en uhensigtsmæssig måde havde langt flere selskaber end rent faktisk tilfældet formentligt udflaget deres virksomhed til en land uden for EU i forbindelse med indførelsen i Danmark af rejsebureauoms i 2011.

Det fremgår bl.a. endvidere af Skatteministeriets svar på spørgsmål 5, at

Førelse af sager om misbrug er imidlertid ressourcefor Skatteforvaltningen og kan trække ud i årevis, hvilket hverken er til gavn for Skatteforvaltningen eller virksomhederne, ligesom anvendelsen af konstruktionen kan fortsætte. Det er vurderingen, at det er nødvendigt at hindre det konstaterede misbrug, og derfor har jeg fremsat et lovforslag med dette formål.

Det ses heraf, at lovforslaget har til formål at lette Skatteforvaltningen i deres arbejde. Det kan imidlertid, jf. ovenstående, ikke undgå at ske på bekostning af de fleste virksomheder i rejsebureau branchen.

I det oprindelige lovforslag skulle købsværdien til indkøbt transport hos rejsebureauet medregnes med den værdi, som det sidste led i kæden, der ikke var økonomisk forbundet med rejsebureauet, havde modtaget. Dette er med Skatteministeriets ændringsforslag ændret til, at rejsebureauet skal medregne normalværdien for transportydelse til købsværdien.

Efter EU-Domstolens retspraksis må medlemslandene principielt ikke opsætte betingelser eller hindringer, der strider mod momssystemets generelle funktionalitet. Det vil med andre ord sige, at der ikke må laves regler, der generaliserer formodninger. Det ligger iboende heri, at de virksomheder der rent faktisk handler i overensstemmelse med reglerne ikke økonomisk skal bebyrdes med mere end det resultat, der følger af de almindelige momsregler, fordi der måtte være andre virksomheder, som snyder på vægten.

Det var efter vores vurdering et stort problem i forhold til det oprindelige lovforslag. Om end dette problem i forhold til EU-Domstolens retspraksis er blevet mindre med ændringsforslaget, er det efter vores opfattelse fortsat et problem med lovforslaget i sin nuværende affatning.

Hertil kommer, at det forretningsmæssigt set kan være vanskeligt at fastsætte en normalværdi på eksempelvis et flysæde, da prisen herpå afhænger af udbud og efterspørgsel på eksakt det tidspunkt, hvor rejsebureauet indkøber flysædet. "Normalværdien" kan således på den samme flyafgang variere fra sæde til sæde. Reglen, som den er foreslået nu, kan derfor medføre uforholdsmæssige store dokumentationskrav til det enkelte rejsebureau, herunder vil det kræve, at rejsebureauet får indsigt i, hvornår, hvordan osv. et mellemliggende indkøbsselskab har disponeret sine indkøb. Indkøb som i princippet kan være fuldstændige uafhængige af de salg, der foregår i det enkelte rejsebureau, hvilket navnlig gælder, hvis indkøbsselskabet betjener flere rejsebureauer inden for samme koncern.

De bagvedliggende EU-regler for rejsebureauers momsafregning er komplicerede, hvilket også underbygges af, at EU-Domstolen har behandlet flere sager om fortolkning af reglerne. Det er derfor naturligt at EU-Kommissionen arbejder på at få reglerne ændret til mere tidssvarende og fair regler, Lovforslaget

er, som det foreligger nu, efter vores vurdering imidlertid hverken tidssvarende eller fair over for de virksomheder inden for branchen, der rent faktisk forsøger at efterkomme et kompliceret regelsæt.

Skatteforvaltningen har allerede nu en umiddelbar EU-hjemmel til at korrigere afgiftsregnskabet i de virksomheder, der måtte have et svig eller misbrugsmotiv, idet EU-Domstolen gentagne gange har fastslået, at sådanne virksomheder mister deres rettigheder.

Vi skal derfor anbefale Skatteudvalget overveje om, der er hensigtsmæssigt at gøre lovforslaget til lov.

---o0o---

Hvis der er behov for yderligere uddybning af ovennævnte, står vi naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen

Claus Bohn Jespersen
Partner, ph.d.

Flemming Lind Johansen
Partner

Kim Thode Sørensen
Senior VAT Advisor